

نهریتی نه‌دهبی و داهینه‌ریتی هونه‌ری له شیعری کلاسیکی کوردیدا:

به سه‌رنجدان به شیعری کوردی ناوه‌ندی و سه‌روو

فه‌هاد محهمه‌دی^۱

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۲۸ بهمن ۱۴۰۰؛ تاریخ پذیرش: ۲۱ شهریور ۱۴۰۱؛ صص. ۱۸۷-۲۰۲

DOI: <https://www.doi.org/10.34785/J013.2022.011>

کورتیه

شیعری کلاسیکی کوردی له بواری وینه شیعریه‌کان، بابه‌ته‌کان، چه‌مه‌که‌کان، وشه‌کان و زاراوه‌کانه‌وه خاوه‌ن وه‌ها ناستیکی به‌رز و پیکه‌ته‌یه‌کی یه‌کگرتوو و توکمه‌یه‌که وه‌کوو به‌لگه ده‌سه‌لمینن به‌بی پاشخانیکی ده‌له‌مه‌ند به‌دی‌نه‌هاتوون و بی‌گومان له ریگی تاشنایه‌تی له‌گه‌ل نه‌زمونگه‌لیکی شیعریه‌یه‌وه بووه که له‌و ناسته‌دا ده‌ره‌وتوون. له‌روانگی تیوری نه‌ده‌بی نیوان‌ده‌قیتیسه‌وه نه‌م بابه‌ته دان‌پیدا‌نراوه که پاشخانیکی شیعری له‌به‌دی‌هاتی لایه‌نی وینه‌بی، واتایی و پیکه‌ته‌یه‌بی شیعری کلاسیکی کوردی ده‌وری گیراوه. له‌نیوان ته‌واوی نه‌و نه‌گه‌رانه‌ی که ره‌نگه‌بیر و سه‌رنجی توژی‌ه‌رانی به‌ره‌و لای رابکیشرت، به‌پیی هیما‌کانی نیوده‌قی و ده‌ره‌وی ده‌قی ده‌سه‌لمیندرت که پاشخانی شیعری کلاسیکی کوردی بو شیعری کلاسیکی فارسی ده‌گه‌رته‌وه؛ به‌م بو‌نه‌وه وینه‌گه‌لیکی شیعری و زوری‌ک بابه‌ت له‌نهریتی نه‌ده‌بی شیعری کلاسیکی فارسیه‌وه هاتوته‌نیو شیعری کلاسیکی کوردیه‌وه و به‌رده‌وام له‌شیعری شاعیراندا دو‌پات بو‌ته‌وه. هه‌رچه‌ند نه‌م تایه‌تمه‌ندیه‌یه له‌هه‌ر سه‌ لقی شیعری کلاسیکی کوردیدا ده‌بیرت، به‌لام له‌شیعری گوزانیدا، به‌به‌راورد له‌گه‌ل شیعری کوردی ناوه‌ندی و سه‌روودا، لا‌واز و کالتره. له‌م توژی‌نه‌وه‌یه‌دا چۆنیه‌تی که‌لک‌وه‌رگرتنی شاعیرانی کلاسیکی کورد له‌نهریته نه‌ده‌بییه‌کانی شیعری کلاسیکی فارسی تاوتوی ده‌کرئ تا پروون بیته‌وه که له‌چ بابه‌تگه‌لیکی شیعری‌دا زورتر نهریته نه‌ده‌بییه‌کان ده‌ره‌وتوون و راده‌ی داهینه‌ریتی‌نواندنی شاعیرانی کورد له‌چ ناستیک‌دا‌یه. به‌پیی ده‌سته‌که‌وته‌کانی توژی‌نه‌وه‌که، کاردانه‌وی نهریته نه‌ده‌بییه‌کان له‌شیعری غینایی و عیرفانیدا زورتر به‌دی‌ده‌کرئ و شاعیران هه‌ولیان داوه له‌نیو بازنه‌ی نه‌م نهریتانه‌دا داهینه‌ریتی و نو‌یکاری بنوینن. خولقاندنی مه‌زمونی نوئ و خۆمالی کردنه‌وی وینه شیعریه‌کان و بابه‌ته‌کان، به‌رچاوترین شیویه که شاعیرانی کورد له‌نیو نهریته نه‌ده‌بییه‌کانی شیعری کلاسیکی فارسیدا داهینه‌ریتی‌نواندوه.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: شیعری کلاسیکی کوردی؛ نهریتی نه‌ده‌بی؛ داهینه‌ریتی هونه‌ری؛ پاشخانی شیعری؛ نیوان‌ده‌قیتی.

۱- پشه‌کی

بو‌نه‌وی پروون بیته‌وه که سه‌رچاوه‌ی بابه‌ت، زاراوه و وینه شیعریه‌کانی شیعری کلاسیکی کوردی له‌کوینه‌وه شوینگیری ده‌کرئ، پیوسته پاشخانی نه‌ده‌بی شیعری کلاسیکی کوردی دابین بکرت؛ چونکه شیعری رابردوی کوردی له‌بواری بابه‌ت، وینه و پیکه‌ته‌وه ناستیکی به‌رزی هه‌یه و دیاره نه‌م شیعراوه به‌بی پیشینه به‌دی‌نه‌هاتوون و بی‌گومان نه‌زمونگه‌لیکی قوول له‌به‌ر ده‌ستی شاعیراندا بووه. ده‌بی وه‌لامی نه‌م پرسیاره‌گرنج و سه‌رنج‌اکیشه بدریته‌وه که بابه‌ت، زاراوه و وینه

چکیده

شعر کلاسیک کوردی از جنبه تصاویر شعری، موضوعات، مفاهیم، واژه‌ها و اصطلاحات دارای چنان سطح بلند و ساختار منسجمی است که به عنوان سند و دلیل اثبات می‌کند بدون پیشینه غنی نبوده است و حتماً از طریق آشنایی با تجربه‌هایی بوده که در چنین سطحی پدید آمده است. از دیدگاه نظریه بینامتنیت نیز این موضوع قابل تأیید است که یک پیشینه شعری در آفرینش لایه‌های تصویری، معنایی و ساختار شعر کلاسیک کوردی نقش داشته است. از میان تمام احتمالاتی که شاید توجه پژوهشگران بدان‌ها معطوف شود، بر اساس نشانه‌های درون‌متنی و برون‌متنی قابل اثبات است که پشتوانه شعری شعر کلاسیک کوردی به شعر کلاسیک فارسی برمی‌گردد؛ به همین سبب موتیف و تصاویر شعری زیادی از سنت‌های ادبی شعر کلاسیک فارسی وارد شعر کلاسیک کوردی شده است. گرچه این قضیه در هر سه شاخه شعر کلاسیک کوردی قابل مشاهده است، اما در شعر گورانی، در مقایسه با شعر کوردی میانه و شمال، کم‌رنگ‌تر است. در این پژوهش چگونگی بهره‌مندی شاعران کلاسیک کوردی از سنت‌های ادبی شعر فارسی بررسی می‌شود تا آشکار گردد که بیشتر در چه موضوعات شعری سنت‌های ادبی منعکس شده و میزان خلاقیت شاعران کوردی در چه سطحی بوده است. برآیند پژوهش دال بر این است که بازتاب سنت‌های ادبی بیشتر در شعر غنایی و عرفانی قابل مشاهده است و شاعران کوردی سعی کرده‌اند در چهارچوب این سنت‌ها خلاقیت و نوآوری به دست دهند. مضمون‌سازی نوین و بومی‌سازی تصاویر و موضوعات شعری، برجسته‌ترین شگردهای شاعران کوردی در سنت‌های ادبی خلاقیت نشان داده‌اند.

واژگان کلیدی: شعر کلاسیک کوردی؛ سنت ادبی؛ خلاقیت هنری؛ پیشینه شعری؛ بینامتنیت.

شىعەرىيە كانى شىعەرى كلاسكى كوردى لە چ سەرچاۋەيە كەۋە ھەلقولۇيون؛ چونكە بەپى بابەتە كان، وئىنە شىعەرىيە كان، زاراۋە، وشە و كۆۋشە كان ديارە شىعەرى كلاسكى كوردى پىۋەندى واتايى، وئىنەيى و زمانىيى بە پاشخاننىكى تايبەتەۋە بوۋە؛ بۇ نمونە ئەو وئىنە شىعەرىيەنى لە شىعەرى كلاسكى كوردىدا دەر كەۋتوون، زۇر ئەستەمە بگوتىرت تەنيا بەرھەمى ھىزى خەپالى خودى شاعىرانى كورد بوون و ھەر لە سەرھتاۋە ئاۋەھا بەرز داھىنراون، ۋەك ئەم وئىنە شىعەرىيەى نىۋەدپىرى دوۋەھەم كە خانى خولقاندوۋىيە:

ئەو ھەر دوو نھالى عەرەرا شەنگ پروونشتى مسالى غونچە دل تەنگ
(خانى، ۲۰۰۵: ۱۲۹)

بەم پىيە ديارە وئىنە شىعەرىيە كان بۇ خۇيان مېژوۋىيە كيان ھەيە و پىشتەر قۇناغكە ليكيان تىپەپاندوۋە تا گەيشتوۋنەتە ئەو ئاستەي كە لە شىعەرى كلاسكى كوردىدا بە كار بېرىن. ھەر بەم چەشەنە، چەمك و زاراۋە غىرفانىيە كانىش پاشخاننىكى مېژوۋىيان لە پىشتەۋىيە. لە زۇر شوئندا ئاۋەھا باسېك كراۋە كە شىعەرى كلاسكى كوردى لە شىعەرى فارسى كارىگەرىيە ۋەرگرتوۋە. خودى ئەم بابەتە حاشاھەلنەگرە و كەس نكۆلىي لى ناكە؛ بەلام ھەندى جار بوئە ھۆى ئەۋەى كەسانىك نازانستىيانە لە ۋتە كانىياندا بلېن شىعەرى كلاسكى كوردى بەتەۋاۋى رەنگدانەۋەى شىعەرى فارسىيە و شىتىكى لە خۇيەۋە نىيە. لە بەرامبەرى ئەم روانگەيە و دژى ئەم بۇچوۋنە، رەنگە روانگەيەكى تر بىتتە ئاراۋە كە پىداگرى لە سەر ئەۋە بكات كە ھەموو شىتىكى شىعەرى كلاسكى كوردى لە فەرھەنگ و زمانى خۇيەۋە سەرچاۋەى گرتوۋە و شىتىكى لە وئىزەى فارسىيەۋە ۋەرنەگرتوۋە. ھەر بەو جۇرە ئەو روانگەيەى پىشۋو لە بنەرەتدا ھەلەيە، ئەم بۇچوۋنەش بە ھەلەدا دەپرات. وشە، كۆۋشە، زاراۋە، چەمك و بىرۆكە گەلىك لە شىعەرى كلاسكى كوردىدا ھەيە كە ھەموۋىيان پىشان دەدەن پىۋەندىيەك لە نىۋان دوو شىعەرى كلاسكى كوردى و فارسىدا لە ئارادايە. جا ئەۋەى شىۋاۋى تىرامان و سەرنجە، پروون كەرنەۋەى چۆنىەتتى ئەم پىۋەندىيەيە؛ ھەرۋەھا ليكدانەۋەى ئەم بابەتەيە كە شىعەرى كلاسكى كوردى چۇن و بە چ شىۋەگەلىك توانىۋىيە لە شىعەرى كلاسكى فارسى كارىگەرى ۋەرگىرىت. كارىگەرى ۋەرگىرتنى شىعەرى كلاسكى كوردى و چەشنى پىۋەندىيە لە گەل شىعەرى كلاسكى فارسىدا رەۋتىكى تايبەتە كە ئەگەر بە وردى و زانستىيانە ئاۋرى لى نەدرىتەۋە، رەنگە بىتتە ھۆى ھەلە. كاتى كە سەرچاۋەى ھەندى لە بابەت و وئىنە شىعەرىيە كانى شىعەرى كلاسكى كوردى لە شىعەرى كلاسكى فارسىدا شوئىنگىرى دەكرىت، ئەۋەمان بۇ جىنگاى پىرسىار دەيىت كە داخۇم شاعىرانى كورد چۇن خۇيان لە رەۋتى دوۋپات كەرنەۋە و لاساىي كەرنەۋەى پەتى پاراستوۋە و بەرەو نوئىكارى و داھىنەرىتىي ھونەرى ھەۋلىيان داۋە؛ چونكە لە شىعەردا بابەتتىكى ناساىيە كە شاعىر زۇر شت لە كەسانىكى دىكەۋە ۋەرگىرى، بەلام ئەۋەى بايەخى ھونەرى و جوانى ناسانە دەداتە كارەكەى، چۆنىەتتى بە كارھىنان و خولقاندەۋەى ۋەرگىراۋە كانە.

شىعەرى كلاسكى كوردى پانتايىيەكى يەكجار بەربلاۋى ھەيە كە بە سەر سى لقى سەرەكىدا دابەش دەيى: شىۋاۋى گۇرانى، شىعەرى كوردىي ناۋەندى و سەروو (سەجەدى، ۱۳۸۹: ۲۵۱). ھەرچەند كاردانەۋەى نەرىتە ئەدەبىيە كانى شىعەرى كلاسكى فارسى بابەتتىكى گىشتگرە لە شىعەرى كلاسكى كوردىدا و لە ھەر سى لقە سەرەكىيە كەيدا بوونى ھەيە، بەلام ئەم بابەتە لە شىۋاۋى شىعەرىي گۇرانىدا بە ھۆى جىۋاۋىي كىشەكەى و ھەرۋەھا تايبەتمەندىي زمانىي شىعەرى كەيەۋە، ئەۋەندە بەرچاۋ نىيە؛ بۇيە لەم توئىزىنەۋەيەدا زۇرتر جەخت دەكرىتە سەر شىعەرى كوردىي ناۋەندى و سەروو؛ ھەلبەت بۇ پروونكەرنەۋە و سەلماندى لايەنە كانى مژارەكە پىۋىست بوو لە شاعىرانى گۇرانىش نمونە بەيئىنەۋە. بەم پىيە بە مەبەستى بەدەستھىنانى روانگەيەكى گىشتگر لەمەر بابەتە كە، ھەۋل دراۋە لە شىعەرى شاعىرە بەناۋانگە كانى كلاسكى كوردى كەلك ۋەرگىردى. بە بۇنەى چىيەتتى بابەتە كەۋە كە گىشتىيە، سنورى توئىزىنەۋەكە لە سەر شىعەرى شاعىرىك يان چەند شاعىرىكى دىارىكاراۋا بەرتەسك ناكىرتەۋە؛ چونكە ئەگەر ئەم بابەتە لە شىعەرى ھەر شاعىرىك يان تەنانەت لە بەشىكى بچوۋكى شىعەرى كلاسكىدا لىك بدىرتەۋە، سەردەراى ئەۋەى كە دەرئەنجامە كەى شىتىكى بەدەر لەمە نايىت، ئەو كاتە خوتنەر ۋا تىدەگات كە بابەتە كە تەنيا تايبەت بەو بەشە يان ئەو شاعىرەيە؛ لە خالىكدا كەم تا زۇر لە تەۋاۋى شىعەرى كلاسكى كوردىدا ھەستى پى دەكرى.

۱-۱- پاشخانی بابەتی توژیینه‌وه‌که

سه‌بارەت بە نەریتی ئەدەبی و داهینەریتی هونەری، وەکوو بیروۆکە و شیۆه‌یه‌کی رەخنە‌گرانە لە خویندەنەوه و لیکدانەوه‌ی شیعردا، تا‌کوو ئیستا توژیینه‌وه‌یه‌کی چروپەر لە شیعری کوردیدا ئەنجام نەدراوه؛ مەگەر ئەوه‌ی که توژیهرێک سه‌بارەت بە شیعری شاعیرێک بە گشتی لە یە‌ک یان چەند رسته‌دا شتیکی وتبیت که تا رادیه‌ک لە گە‌ڵ ئەم بابەته بگونجیت و بە جوړێک پێوه‌ندی بیت؛ وەکوو ئەم وتە‌یه‌ی کاکە‌ی فەلاح سه‌بارەت بە ئەزمونە سه‌ره‌تاییه‌کانی شیعری زۆهر که دە‌کری بە جوړێک پێوه‌ندی بدەین بە بابەتی نەریتی ئەدەبیه‌وه: «ئەم وشانە‌ی مانگ، هیلال، مؤم، حوسن، رۆخ، دوله‌هر، شیت، لەب، وێل، مەجنون، بیابان، په‌روانه و دیدە ... په‌یره‌و‌کردنێکی ده‌قاوده‌قی شیوه‌ی شیعری کلاسیکی» یه (کاکە‌ی فەلاح، ۱۳۹۷: ۷۴). تە‌نیا توژیینه‌وه‌یه‌ک که راسته‌وخۆ تا رادیه‌کی زۆر لە گە‌ڵ ئەم بابەته ده‌گونجیت و باسی نەریتی ئەدەبیه‌ی کردووه، برۆانامه‌ی ماستی‌رێکه بە ناو‌نیشانی نمود سنت‌های ادبی فارسی در دیوان وفایی که نووسەر له سی بواری وشە‌کان، رەوانی‌تری و بن‌واتا ئەدەبیه‌ی کاندای رادیه‌ی کاریگه‌ری‌وه‌رگرتنی وه‌فایی له نەریته ئەدەبیه‌ی کانی شیعری فارسی نیشان داوه (دشتی: ۱۳۹۷). هه‌روه‌ها له‌مەر دا‌بین‌کردنی پاشخانی ئەدەبیه‌ی شیعری کلاسیکی کوردی بە شیوه‌ی بابەتیکی سه‌ره‌خۆ لیکۆ‌لینه‌وه‌یه‌کی سه‌رنج‌کیش له‌به‌رده‌ستا نییه و تە‌نیا بواریک که ده‌کری پێوه‌ندی بدەین بە پیشینه‌ی ئەم بابەته‌وه، ئەو توژیینه‌وانه‌یه که له‌باره‌ی کارتیکه‌ری شاعیره‌ فارسه‌کان له سه‌ر شاعیره‌ کورده‌کان یان توژیینه‌وه‌ به‌راورد‌کارییه‌کان ئەنجام درا. له‌م بواره‌دا توژیینه‌وه‌ی زۆر به شیوه‌ی وتار، کتیب و نامیلکه‌ی خویندکاری له‌به‌رده‌ستدایه که لایه‌نی هاوشیوه‌ی هه‌موویان، نامازه به مؤتلف، وینه، وشه و زاراوه‌کانی هاوبه‌شه له نیوان شیعری شاعیرانی کلاسیکی ئەدەبی فارسی و کوردیدا؛ به‌لام له هیچ کامینکاندا باسی پاشخانی ئەدەبیه‌ی شیعری کلاسیکی کوردی نه‌کراوه. هه‌ندی‌ک له گرنگترین توژیینه‌وه‌کانی ئەم بواره بریتین له: وتاریک له ئیسماعیل شه‌مس (۱۳۹۲) که نووسەر له‌وی سه‌بارەت به کاریگه‌ری‌وه‌رگرتنی شاعیرانی کورد له شیعری حافیز باسی کردووه. پارسا (۱۳۸۸) له کتیبه‌که‌یدا هاتووه زۆریه‌ی ئەو شاعیره‌ کوردانه‌ی له حافیز کاریگه‌رییان وه‌رگرتووه، نمونه‌ی شیعری لێ هیناون و چۆنیه‌تی کاریگه‌ری‌وه‌رگرتنه‌که‌ی روون کردۆته‌وه. هه‌روه‌ها ئەحمەدی (۱۳۹۵) وه‌کوو پارسا له کتیبیکدا دیسان کاریگه‌ری شیعری حافیزی له شیعری شاعیرانی کورددا به شیوه‌یه‌کی تر دووپات کردۆته‌وه که نووسەر زۆرتر له لایه‌نی تیه‌ه‌ل‌کیش و شیوه‌ جوړه‌جوړه‌کانیه‌وه لیکۆ‌لینه‌وه‌که‌ی ئەنجام داوه. گه‌رچی زۆریه‌ی توژیینه‌وه‌کانی ئەم بواره له‌مەر کاردانه‌وه و کارتیکه‌ری شیعری حافیز له شیعری شاعیرانی کورددا بووه، جار‌جاریکیش هه‌ر ئەم بابەته له نیوان دوو شاعیری تابه‌تدا ئەنجام دراوه، بۆ وینه له وتاریکدا کاریگه‌ری‌وه‌رگرتنی مه‌حوی له شیعری سه‌عدی لیکۆ‌لینه‌وه‌ی له سه‌ر کراوه (جوانمردی و یاراحمدی، ۱۳۹۴).

۲- بنه‌مای تیۆری توژیینه‌وه‌که

بابەتی ئەم توژیینه‌وه‌یه له بواری بیردۆزه‌کیه‌وه له گە‌ڵ تیۆری نیوان‌ده‌قیته‌ی دا‌هاو‌پ‌ژییه‌ی هه‌یه و بۆ تیگه‌یشتنی زانستی له ده‌وری پاشخانیکی ئەدەبی له رەوتی پیکهاتنی شیعری کلاسیکی کوردیدا، ئەم تیۆریه‌ی ده‌بیته‌ی رۆنکه‌ره‌وه و سه‌لمینه‌ری بابەته‌که. به‌گوێه‌ی بۆ‌چوونی ژولیا کریستا‌فا^۱ نیوان‌ده‌قیته‌ی^۲ له ماکه‌ پیکهاتنه‌ره‌کانی ده‌قه (نامورمطلق، ۱۳۸۶: ۸۵). مه‌به‌ست له‌م وتە‌یه ئەوه‌یه که رەوتی پیکهاتنی هه‌ر ده‌قی‌ک به‌ جوړێک له گە‌ڵ ده‌قانیکی تر‌دا پێوه‌ندی هه‌یه؛ بۆیه تیۆری نیوان‌ده‌قیته‌ی دا‌کو‌کی له سه‌ر ئەوه‌ ده‌کا که ماده‌ و واتای هه‌ر ده‌قی‌ک به‌پێی ده‌قانیکی تر‌وه‌یه که به‌ره‌م دێت و ده‌قه پێشو و هاوسه‌رده‌مه‌کانی هه‌ر به‌ره‌مه‌یک له به‌دیها‌تنی ئەو به‌ره‌مه‌ ده‌وریان بووه. دانەر تە‌نیا به یارمه‌تی هزر و خه‌یالی ر‌ه‌سه‌نی خۆی ده‌قه‌که ناخو‌لقینیت، به‌ل‌کوو له ر‌یگای که‌ل‌ک‌وه‌رگرتن له ده‌قانیکی له‌پێشه‌وه‌هه‌بوو به‌ره‌می دینیت؛ به‌م بۆنه‌وه ده‌ق

1. Julia Kristeva.

2. Intertextuality.

دەستكردى تەواۋى ئەو گوتار ۋە شېئە دەرىپىنەنەيە كە پىشتەر لە ئارادا بوون (آلن، ۱۳۸۰: ۵۳). لەم تىۋرىيەدا باس لە پىئەندىيە جۆرىبە جۆرە كانى دەقە كان لە بواری روالەت ۋە واتاۋە دە كرى؛ بە وتەيە كى تر زاراۋە نىۋان دەقەتتى ئامازە بە پىئەندىگە لىكى جۆرىبە جۆر دە كا كە دەقە كان لە بواری روالەت ۋە واتاۋە پىكەۋە گرى دەدا؛ بەم پىيە نىۋان دەقەتتى سى بنەماي ھەيە: دەقى شاراۋە، دەقى بەردەست ۋە پىئەندىيە كانى نىۋانپان (مىسبو، ۱۳۹۲: ۲۰۶). لىكدانەۋە ۋە شىكردنەۋە ئەم پىئەندىيەنە لە نىۋان دەقى بەردەست ۋە دەقەتتى تىدا دەپتە ھۆى رۋونوبونەۋە چۈنەتتى كەلگ ۋە رگرتنى شاعىر يان نووسەرىك لە ھىز ۋە بابەت ۋە گوتارە زالە كانى پىشوو. بە پىچەۋانەى كرىستاۋا ۋە بارت^۳ كە برۋايان ۋە بوو نىۋان دەقەتتى كارتىكەرى دەقەتتى كە لە سەر دەقەتتى دىكەدا نىيە، ژىنىت^۴ لە سەر پىئەندىيە كانى كارتىكەرى ۋە كارتىكراۋىدا پىداگرى دە كرى (نامورمطلق، ۱۳۸۶: ۸۵). خولقاندنەۋە دەقى نادىار ۋە ھەندەرى ئەو لە نىۋ دەقى بەردەستدا بە سى شېئە ئەنجام دەپى كە بە بناغە سى كوچكە كانى نىۋان دەقەتتى ناۋى لى دەرىت: ۱- سىپىنەۋەى گشتى: دەقى بەرباس واتاۋى دەقى شاراۋە بەراۋەژوو دە كا ۋە لە بەرامبەرى ئەۋدا رادەۋەستى. ۲- سىپىنەۋەى ھاۋتەرىب: واتاۋى ھەر دوو دەقى بەرباس ۋە شاراۋە يە كىكە ۋە لە بەرامبەرى يە كتردا راناۋەستى، بەلام ھەر كام لە گۆشەنىگايە كەۋە ئامازە بە واتايە كى لىك نىزىك دە كەن. ۳- سىپىنەۋەى پاژە كى: دەقى بەرباس بە شىك ۋە پاژىك لە دەقى شاراۋە دەسرىتەۋە ۋە نكۆلى لى دە كا (نامورمطلق، ۱۳۹۰: ۱۵۹-۱۶۱). نىۋان دەقەتتى شىتتى بەرچاۋە كى ۋە پاژە كى نىيە كە بگوترى لە بە شىك يان لايەنىكى دىارىكراۋى دەقدا پىشان دەرىت، بەلكو تايبەتمەندىيە كى زاتى، ناخى ۋە گشتىيە كە پىئەندىيە بە بوون ۋە بەدبەتتى خودى دەقەۋەيە، واتە لە رەۋتى پىكەتەن ۋە بەدبەتتى دەقدا دەۋر دە كىرى. بە گشتى بنەماي ھىزى ۋە ناۋەرۆك ۋە تا رادەيە كى زۇرىش چۈنەتتى شىئەرى ھەر شاعىرىك دىرژەى شىئەرى شاعىرانى پىش خۇيە. لەم رۋانگەيەۋە شىئەرى كلاسسىكى فارسى ۋە كو دەقى شاراۋە يان نادىار دادەرىت ۋە شىئەرى كلاسسىكى كوردىش بە دەقى بەرباس چاۋى لى دە كرىت. بەرگىمانە كانى توپىنەۋەى بەرباس ئەم بابەتەنەى خوارەۋە دە كرىتە بەر:

ئەلف: ھەر شاعىرىك بەربوار ۋە پاشخانىكى زىنى بوۋە سەبارەت بە شىئەرى ۋە ئاسۋ كانى. ئەم بەربوار ۋە پاشخانە كە دەپتە زانست ۋە تۋانستى شىئەرى شاعىر، لە رىگاي ئاشنايەتى لە گەل كە لە پوررىكى شىئەرى بەرھەم ھاتوۋە. بى: شاعىرىك نىيە كە بە جۆرىك لە شىئەرى شاعىرانى رابردو، تەنانت سەردەمى خۇشى، كارىگەرى ۋە رەگرتىت. بى: شاعىر بەۋە رەزەمەند نىيە كە دەقاۋەق دەستكەۋتى بىر ۋە ھىز ۋە خەيالى شاعىرانى تر دوۋپات بىكەتەۋە، چۈنكە ئەمە ھىچ چىزىكى بى نادات ۋە خۇشى ئاگاي لىيە كە دوۋپاتكردنەۋە پەتى ۋە دەقاۋەقى وتە، لايەنى ھونەرى نىيە ۋە دوۋرە لە داھىنەرىتى.

تى: شاعىر لە تەواۋى زانىبارىيە شىئەرى كانى خۇى كە لە كە لە پوررى مېژوۋى شىئەرى نەتەۋە كەى ۋە ھەرۋەھا گەلانى دراۋسىش دەستەبەرى كىرۋە، ۋە كو بەرپەت ۋە كە رەستە لە ھۆنىنەۋەى شىئەردا كەلگ ۋە رەدە گرى تاكو بەرھەمىكى نوى بخولقەتتى.

۳- پاشخانى شىئەرى كلاسسىكى كوردى

ئاستى بەزى شىئەرى كلاسسىكى كوردى گەۋرەتەن بەلگەيە كە پىشان دەدات ئەزمونگەلىك لە بەر دەستى شاعىراندا بوۋە ۋە ۋە كو نۆتە كىك ۋە پىئەرىك بۇى رۋانىون كە بەپى ئەۋ شىئەرانە شىئەرى بھۆنەۋە. لە بواری بىر دۆزە كىشەۋە بەرھەمەتتى شىئەرى كلاسسىكى كوردى لەۋ ئاستە بەرزدە بى پىشەنە نەۋە ۋە ھىچ شاعىرىك ناتۋانى بى ئەۋەى بەرھەمى شاعىرانى تى خولقەتتەۋە ۋە ئاشنايەتتى دەستەبەر كىرەت، ئاۋەھا شىئەرى بەرز بھۆنىتەۋە؛ بۇيە پىۋىستە ئەم

3. Roland Barthes.

4. Gérard Genette.

بابه ته پروون بیته وه که پاشخانی شیعی کلاسیکی کوردی له چ سه رچاوهیه که وه دهیی شوینگی بکری. سه بارهت به پاشخانی میژوویی شیعی کلاسیکی کوردی چه ندین روانگی جیاواز چاوه پروان ده کری و نه گه ری نه وه هیه که بیری هه کهس بو یه کیک له م سئ بۆچوونه بروات: ۱- نه دهیی زاره کیی کوردی؛ ۲- نه وه به ره مه نووسراوانه ی که به جی نه ماون و فه وتاون؛ ۳- شیعی کلاسیکی گهلانی دراوسی. نکۆلی له وه ناکری که بگوتری نه دهیی زاره کی تا رادهیه ک له سه شیعی کلاسیکی کوردیدا کاریگه ری بووه و وه کوو سه رچاوهیه ک دیتنه نه ژمار؛ به لام نه ک له هه موو بابته و چه شنه نه دهییی کاند، به لکوو ته نیا له بابته گه لیک تابهت و دیاریکراودا، بو وینه له چه شنه هه ماسی و پالهلانی دا ده گونجی بگوتری که سه رچاوه که ی بو نه دهیی زاره کی و گیزانه وه زاره کییه کانی نیو جه ماوه ده گه رپته وه؛ هه ره ها له ویزهی گۆرانیشدا ته نیا ده توانین له بواری کیشه وه بلین که کیشه که ی له نه دهیی زاره کییه وه وه رگیراوه و بو نزا و پارانه وه نایینییه کانی که ونارا و هه ره ها بو گۆرانیه جه ماوه ییه کان ده گه رپته وه و لایه نه کانی دیکه ی شیعی وه کوو بابته (= ناوه رۆک)، وینه شیعییه کان، وشه و زاراوه کان زۆر نه سته مه پال بدرینه نه دهیی زاره کییه وه و بو سه لماندنی نه م بابته به لگه یه کی زانستی، به تابهت هیمای نیوه قیه کان. له بهر ده ستدا نییه تا کوو بگوتری پاشخان و سه رچاوه ی بابته و وینه شیعییه کانی شیعی گۆرانی دهیی له نه دهیی زاره کییه وه شوینی بگیدریته؛ به م بو نه وه نه دهیی زاره کی ناتوانیت وه کوو ته نیا پاشخانی شیعی کلاسیکی کوردی بیته نه ژمار. سه بارهت به بۆچوونی دووه مییش ته نیا ده کری وه کوو گریمانه یه ک بو ی بروانین و پشت نه ستور به به لگه یه کی پته و و به هیز نییه؛ چونکه نه دهیی نووسراوی کوردی له بهر هه ندی هۆکاری کۆمه لایه تی و رامیاری، دیز ده ستی پی کردووه و نه م نه گه ره لاوازه که بهر له سه ده ی هه شته می کۆچی به ره مه گه لیک بوون که وه کوو پاشخانی شیعی کلاسیکی کوردی دابننن؛ نه گه ربوایه لانیکه م له سه رچاوه میژوویییه کان و دیوانی شاعیرانی دواییدا به جۆریک ناماژه یه کی پی ده کرا.

به گوژی هیمای نیوه قیه کانی شیعی کلاسیکی کوردی، به پروونی دیاره که شیعی کلاسیکی فارسی وه کوو نه زمونییک له بهر ده ستی شاعیرانی کورددا بووه و نه ریته نه دهیییه کانی نه و ویزه یه له شیعی کلاسیکی کوردیشدا رهنگی داوه ته وه؛ بو یه به دلناییه وه ده توانین بلین که پاشخانی شیعی کلاسیکی کوردی، شیعی کلاسیکی فارسی بووه و به ربوار و پاشه که وتی زه نیی شاعیرانی کورد سه بارهت به ناسۆ جۆربه جۆره کانی شیعی له ریگای شیعی کلاسیکی فارسییه وه پیک هاتوو و بوته زانست و توانستی شیعییه نه وان. رهنگه ناوه ها پرسیارنیک بیته ناراه که به پی نه م به لگه یه که شاعیرانی رابردوو له حوجه کاند کتیبی عه ره بیان ده خویند، بۆچی ناتوانین شیعی عه ره بییش وه کوو پاشخانی شیعی کلاسیکی کوردی دابننن؟ وه لامه که ی به م شیوه یه دهیی که نه م کتیبه عه ره بیانه ی له حوجه کاند ده خویندرا، شیعی عه ره ی نه بوون تا کوو له سه ر بیر و خه یالی شاعیرانی کورددا کاریگه ری دابنن. بیجگه له مه، له شیعی شاعیرانی کورددا به و راده یه ناماژه به ناوی شاعیرانی فارس کراوه و شیعی نه وان تیکه له کیشی شیعی شاعیرانی کوردی بووه، نه وه نده ناماژه به شاعیرانی عه ره ب و شیعه کانیان ناینین. سه ره پای نه م به لگانه، هه ندی جاریش شاعیرانی کورد ده قاوده یان به تۆزیک گۆرانکارییه وه دیز یان نیوه دیزه شیعیکیان له شیعی شاعیرانی فارسه وه وه رگیراوه بو کوردی و له نیو شیعی خۆیاندای هیناویانه که وه کوو به لگه یه ک دیسان نه م زانیارییه مان پی ده دا که ناگیان له شیعی فارسی بووه و له کاتی هۆنینه وه ی شیعه دا، ناخودناگا بوویت یان خودناگا، له و پاشه که وته شیعییه کانی کاریگه رییان وه رگرتوو، وه کوو نیوه دیزه یه که می شیعی خواره وه که رپک وه رگیرانیکه له شیعی حافیز:

خۆ جه سه دای عشق، هیچ نه بی وه شته ر سا با بدۆ عشق، نه جه رگم نه شته ر

(سهیدی، ۱۹۷۱: ۱۰۲)

شىعەرەكەى حافىز ئەمەيە كە لە نىوئەدپىرى يەكەمدا ھاتووە:

از صدای سخن عشق ندیدم خوشتر

یادگارى كە در این گنبد دوار بماند

(حافظ، ۱۳۶۲: ۳۶۶)

لە ڕووی وشە و کۆوشەکان، وێنە شىعەرییەکان، زاراوھە عىرفانىيەکان، چەمک و واتاكانيشەوھە ديارە كە ھەموويان لە شىعەرى فارسييەوھە ھاتوونەتە نيو شىعەرى كوردییەوھە، نەك لە شىعەرى عەرەبىيەوھە. بەپى ئەم زانيارىيانە دەسەلمىندىت كە پاشخانى شىعەرى كلاسىكى كوردى لە نيو تەواوى ئەگەرەكانى بەردەستدا ئەوھى بەلگەى زانستىيانەى لە سەر بىت، تەنيا شىعەرى كلاسىكى فارسييە؛ بۆيە بە گشتى دەتوانىن بە دلنپايەوھە بلىين كە شىعەرى كلاسىكى فارسى بۆ شىعەرى كلاسىكى كوردى وھەكوو نەرىتى ئەدەبىي و پاشخانى ميژوويى دىتە ئەژمار.

جا دەبە ڕوون بىتەوھە كە چۆنەتەي پىوھەندى شىعەرى كلاسىكى كوردى لە گەل شىعەرى فارسیدا بە چ شىوھەكە. شىوھى كاريگەرى شىعەرى كلاسىكى فارسى لە سەر شىعەرى كلاسىكى كوردى بەم جۆرە بووھە كە شاعىرى كورد لە گەل بابەت و وێنەكاندا ئاشنايەتەي دەستەبەر كردووھە و توانىوھە لەو بابەتەنە و وێنە گەلە بۆ مەبەستەكەى خۆى كەلك وەرگرىت. لە راستىدا شاعىرانى كلاسىكى كورد لە شىعەرى كلاسىكى فارسى وھەكوو نوینەك بۆ چۆنەتەي ھۆنەوھى شىعەرى خۆيان كەلكيان وەرگرتووھە و لە نيو چوارچۆپوھى كەشى ھزرى و نەرىتى ئەدەبىي و ھونەرى شىعەرى فارسیدا ھەوليان داوھە وێنە، مەزموون و داوێژگەلێكى نوئ بەدى بەيئەن. ديارە ئەم ڕەوتە زۆر جياوازە لە دووپات كردنەوھى دەقاوودق و وەرگىران و نابى تىكەل بكريئ. شىعەرى كلاسىكى فارسى وارگە و شىوھەگەلێكى پىك ھىناوھە كە لە نيو ئەوانەدا شاعىرى كلاسىكى كورد بەرھەمى ترى خولقاندووھە كە بە تەواوى نوئ و داھىنەرانەيە. ھەمووى ئەو بابەت و وێنەى شاعىرى كورد لە شىعەرى فارسیدا خويندووويانى لە زەين و ميئشكىدا پاشەكەوت بووھە و لە كاتى ھۆنەوھى شىعەردا وھەكوو كەرەستەيەك بۆ دەرپرەينى مەبەستەكەى خۆى بە كارى ھىناون و كەلكى لى وەرگرتوون. لە راستىدا شاعىرى كورد لە چەمك و زاراوھە بابەت و وێنە شىعەرىيەكانى شىعەرى كلاسىكى فارسى وھەكوو نامرازىك كەلكى وەرگرتووھە و دەستى داوھتە داھىنانى گوزارەگەلێكى نوئ و بەم شىوھە لە كارتىكەرىيەوھە گەيشتۆتە ڕەسەنايەتەي. ھۆكارى ئاستبەرزى شىعەرى كلاسىكى كوردى بۆ ئەوھە دەگەرپتەوھە كە شاعىرى كورد خۆى دەرەست دەزانى كە لانىكەم لەو ئاستەيدا شىعەر بەھۆنەتەوھە كە لە شىعەرى فارسیدا ھەيە و لەوھە دانەبەزى. چەشنى پىوھەندى شىعەرى كلاسىكى كوردى لە گەل شىعەرى كلاسىكى فارسیدا بە شىوھى نىواندەقتىيە. لە ڕوانگەى نىواندەقتىيەوھە شىعەرى كلاسىكى فارسى وھەكوو پىش دەقتىك دىتە ئەژمار كە شىعەرى كلاسىكى كوردى لە سەرى بنىات نراوھە؛ لەم ڕووھە داھىنەرىتى شاعىرى كورد لە چۆنەتەي بەكارھىنانى بابەت و وێنە شىعەرىيەكانى شىعەرى فارسیدا خۆى دەنوئىت.

۴- نەرىتى ئەدەبىي و داھىنەرىتىيى ھونەرى

نەرىتى ئەدەبىي و داھىنەرىتىيى ھونەرى دوو زاراوھە كە لە ڕەخنەى شىعەردا بۆ لىكدانەوھە و ھەلسەنگاندنى ئاستى جوانى ناسىي شىعەر بەكار دەبرىئ. لە شىعەردا، بەتايبەت شىعەرى كلاسىك، بابەت، چەمك و وێنەكان بۆ خۆيان ميژوويە كيان ھەيە و وا نىيە كە يەك شەوھە بەدى ھاتىتەن و لە نيو شىعەردا دەرکەوتىتەن. كاتى بابەت، چەمكىك، وێنە شىعەرىيەك و بىرۆكەيەك بۆ ماوھەكى درىژخايەن لە ميژووى وێژەدا دووپات بىتەوھە و بەردەوام لە شىعەرى شاعىراندا دەرکەوت، نەرىتى ئەدەبىي پىك دىت؛ بۆيە مەبەست لە نەرىتى ئەدەبىي ئەوھە كە بكريئ بۆ ديارەيەكى ئەدەبىي پاشخانىكى ميژوويى تايبەت دابىن بكريئ. ھەندى جار لە بوارى جوانى ناسىي ھونەرىيەوھە ئەو بابەتەيان وێنە شىعەرىيە كە زۆر گوتراوھە و دووپات بۆتەوھە، ئىتر ئەوھەندە سەرنجراكىش نامىت و لايەنى جوانىيى خۆى لە دەست دەدا؛ بەم پىيە بۆ بەردەنگىش بىستن و خويندنى بابەتتىك لە نەرىتە ئەدەبىيەكان لەبەر دووپاتبوونەوھە ئىتر چىژىكى ھونەرى نابەخشىت؛ مەگەر ئەوھى كە بە چەشنىك گوزارەكارىيەكى تىدا كرايىت كە لە چاو نمونە پىشووھەكەيدا نوئ بنوئىت. نەرىتى ئەدەبىي زۆرتر پىوھەندى بە بابەت و ناوھەوھە ھەيە؛ چونكە

ئەگەر بابەت بگۆردریت، زمان و وێنە شیعرییەکانیش نوێ دەبێتەو. لە وەلامی ئەم پرسیارە کە هۆکارەکانی دەرکەوتنی نەریتە ئەدەبییەکان لە شیعری کلاسیکدا چییە، دەتوانین ئاماژە بکەین بە جیهانبینی و بێر و باوەرپی هاوێش لە رابردوودا. شاعیرانی رابردوو بە گشتی جیهانبینیەکی یەکشیوە و تەک رەهەندییان بوو؛ بۆیە بارودۆخی هزری، فەرھەنگی و جیهانبینی سەردەمانی رابردوو سەرەکی ترین هۆکار و سەرچاوەی هاوڕەنگی و یەکشیویی شیعری کلاسیکە. بێر و باوەرپی زالی ناو کۆمەڵگا بە گشتی نایینی بوو و شاعیرانیش لە نیو چوارچۆی ئەم جیهانبینیەدا بیریان دەکردەو.

لایەنی بەرامبەری نەریتی ئەدەبی، داھینەریتی هونەرییە. جا داھینەریتی هونەری بە چ واتایە کە و چ لایەنگەلێک دەگرێتەبەر و مەبەست لە داھینەریتی نواندنی شاعیر چییە، ھەمووی گری دراو بە چەمکی نوێکارییەو و ئەم چەمکەش خۆی بۆ ھیزی خەیاڵ و تێرامانی شاعیر دەگەرێتەو. لە یەکەم روانیندا وا دێتە بەرچاو کە مەبەست لە نوێکاری و داھینەریتی هونەری تەنیا ئەویە کە بابەتە کە لە بنەرەتدا نوێ بێت؛ بەلام ئەمە تەنیا لایەنگەلێک لە داھینەریتی هونەرییە و ھەمووی ناگرێتەو. لایەنگەلێکی دیکە ئەویە کە لە نیو خودی نەریتی ئەدەبییدا ئەگەری نواندنی ھەبە؛ بەم جۆرە کە مەرجە شاعیر کاتی بابەتێک یان وێنەیە ک لە شاعیرانی پێشوووە وەردەگریت، نوێکارییە ک لە شیعەرە کە خۆیدا ئەنجام بدات. ئەگەر شاعیرێک بتوانی بابەتێک کە پێشتر ئاماژە یی کرەو و بۆتە نەریتێکی ئەدەبی، بە جوانترین شیوە دەرپرێ کە لە چاوە ئەوانی تردا جوانتر بنوێت، دەکەوێتە نیو بازنە داھینەریتی هونەرییەو؛ بەم بۆنەو خولقاندنی مەزمونێ نوێ لایەنگەلێکی بەرچاوە لە داھینەریتی هونەری. شاعیر لە نەریت و کە لە پوروی رابردووان وە ک ئامراز کە لک وەردەگرێ و لە رینگای دەستکاری و گۆرانکارییەو، مەزمونێکی نوێ دەخولقێت. لەم دۆخدا دیارە زەین و بێر و خەیاڵی شاعیر چالاکانە و داھینەرانی بە دوا ئەو دەبێتە تەنیا و تە پێشوان دوویات نە کاتەو، بە لکەو دەبێتە شتیکی نوێ و جیاواز دەربخات. نەریتە ئەدەبییەکان وە کوو پاژگەلێکی پرۆبلاو لە زەینی شاعیردا پاشە کەوت بوو. چۆنیەتی جێخستنی پاژەکان و پێکھێنانی بابەت و گوزارەبە کە جوان دەبێتە داھینەریتی هونەری؛ بەم پێیە دیارە نەریتە ئەدەبییەکان تەنیا وە کوو ماددە تێرامان و خەیاڵی شاعیرانی کلاسیکی کوردی دێتە ئەژمار. کەم تا زۆر لە شیعری ھەموو شاعیرانی کلاسیکدا نەریتی ئەدەبی دەرکەوتووە؛ جا شاعیران لە دەرپرینی ئەم نەریتانەدا داھینەریتییان نواندووە. بۆ تیگەبێشتن لەم بابەتە کە لە چ رینگایە کەو دەتوانین بزاین شیعری کلاسیکی کوردی تا چ رادەبە ک داھینەریتی هونەرییە تێدایە و لە چ لایەنگەلێکیشەو شونیکەوتووی نەریتی ئەدەبی بوو، لیکدانەوی بابەت و وێنە شیعرییەکان، وە کوو دوو لایەنی گرنگ لە شاعر، و ھەر وھا سەرنجدان بە وشە، کۆوشە و زاراوەکان توێژەر دەگەبێتە ئەم ئامانجە. لەم رینگایەو پوون دەبێتەو کە شاعیری کلاسیکی کورد بە چ شیویە ک لە نەریتە ئەدەبییەکان کە لکی وەرگرتووە و داھینەریتی نواندووە.

۴-۱- بابەتی شاعر

لە رابردوودا پانتایی بابەتی شاعر بەرتەسک و سنووردار بوو و بە پێی یاساکی شاعر لەو سەردەمە ھەر بابەتێک لە نیو شاعریدا دەرئەدە کەوت و بابەتگەلێکی دیاریکراو دەور و ژیندراو؛ بۆیە بۆ لیکدانەوی لایەنی داھینەریتی لە شیعری کلاسیکدا دەبی ئەم خالە رەچاو بکری؛ ئەگەر بێتو ئەم بابەتە پشت گوی بخریت، لە ھەلسەنگاندن و نرخاندنەکاندا ھەلە روو ئەدا. پێویستە رەخنە گر وارگە میژوویی شیعری ئەو سەردەمە لە بواری بابەتەو لە بەر چاوە بگریت و بە پێی سنووری شیعری ئەو سەردەمە سەبارت بە چۆنیەتی شیعری شاعیر بیرورا دەرپرێ؛ نایە لە ئاسۆی بابەتی، هزری و جوانی ناسی ئیمپۆژەو شیعری رابردوو ھەلبەسەنگین. لە رابردوودا بە پێچەوانە ئەو پۆرۆکە، وا نەبوو کە بابەتگەلێکی نوێ بێتە نیو شاعر و بەردەوام وێنە و کۆوشە و زاراوەگەلێکی نوێ لە شاعریدا دەرکەوت. ھەلبەت ئەمە خۆی بۆ بارودۆخی کۆمەلگای ئەو سەردەمە دەگەرێتەو کە بە گشتی نە گۆر بوو و ئەوئەندە ئالوگۆر تێیدا پووی نەدەدا؛ بۆیە لە بواری کۆمەلناسی ئەدەبییەو سنوورداری بابەتە شیعرییەکان ھۆکارە کە بۆ جیهانبینی ھاویشووە و کۆمەلگای یەک رەنگ و یەک شیوی ئەو سەردەمە دەگەرێتەو. خودی درێژە نەریتێکی ئەدەبی لە میژووی و پێژە

كلاسسىكىدا پىشان دەدا كە تاچ رادەيەك بازەنى بابەتتى شىئەرى سنووردار بوو و سەرھەلدىنى بابەتتى نوئ ئەوئەندە لە ئارادا نەبوو. ئىستا كە سنووردارىي بازەنى بابەت لە شىئەرى كلاسسىكىدا بۇمان روونە و سەلمىندراو كە دووپاتبونوئەوى بابەت و دەر كەوتتى نەرىتى ئەدەبى لە شىئەردا باو بوو، لە بواری رەخەنى شىئەردا بۇ ھەل سەنگاندىن و نرئاندىنى ئاستى جوانى ناسىي شىئەرى شاعىران دەبى بە وردى سەرنج بەدىن كە ئايا شاعىر تىوانىويە لە نىئو چوارچىئەى ئەو بابەتە شىئەرىيەنى لە ئارادا بوون، داھىنەرىتى بنوئىنى يان نە.

بابەتە شىئەرىيە كانى شىئەرى كلاسسىكى كوردى ھەندىكىيان شوئىكەوتتووى نەرىتە ئەدەبىيە كانى؛ واتە شاعىر بەپىئى ئەو بابەتە شىئەرىيە ھونەرى كە پىشتەر لە نىئو ئەدەبدا، بەتايىبەت و ئىژەى فارسىدا، لە ئارادا بوو. جا ئەمە بەو واتايە نىيە كە شاعىرىي كلاسسىكى كورد ھاتىبەت و تەى شاعىرانى دراوسىي دەقاودەق دووپات كرديتتەو و داھىنەرىتىيە نەخولقاندىت، بەلكو مەبەست ئەوئەبە لە نىئو چوارچىئەى ئەو بابەتەدا ھەولئ داو ھونەرى بەدىبەئىت؛ بە و تەيەكى تر دروستە شاعىر لە نىئو چوارچىئەى نەرىتى ئەدەبىي رابردوودا بىرى كر دۇتەو، بەلام لە خەيال و زىنى خۇيدا گوزارە گەلنىكى و ئنا كر دوو كە داھىنەرىتىيە ھىزى خەيالئ خۇى بوو. ديارە لەم وارگەيەدا داھىنەرىتىيە ھونەرى بۇ شىئەى دەرپرېنى شاعىر دەگەرئىتەو كە بابەتئىكى پىش گوتراوى بە شىئە دەرپرېنىكى نوئەو و ئنا كر دوو. رەسەنايەتئى بابەتئىش ھەر بەو واتايەيە كە يان بابەتەكە نوئ بىت يان ئەوئەى كە روانگە و دىتئىكى نوئ لەمەر بابەتئىكى كۇندا بىتە ئاراو؛ واتە ھەر ئەو كارەى كە ئامانجى سەرھەكىي شاعىرىي كلاسسىك بوو. كاتئ شاعىرئىك دەبەويست شىئەرى بھۇئىتتەو، بابەتەكان لە پىشدا دىيارىكراو بوون. لەم بارودۇخەدا ديارە داھىنەرىتىيە نواندىن و نوئكارى بەم شىئەبە بوو كە شاعىر لە نىئو سنوور و بازەنى بابەتە دىيارىكراو كاند ھەولئ داو بە شىئە دەرپرېنىكى جىوازەو ھەل سوكەوت بكات. بابەتە شىئەرىيە كانى رابردوو لە بواری دەر كەوتتى نەرىتە ئەدەبىيە كەنەو لە يەك ئاستدا نىن؛ لە ھەندىكىياندا بەرچاوتر و پىرەنگترە و بەردەوام لە سەردەمە جىاجىاكاندا دووپاتبونوئەويان دەبىنىن، بۇ وئە لە وئىژەى غىنايىدا كە باسى ئەوئەىن و دلدارى و ھەسفى يار دە كرئ، ھەر ھەا لە وئىژەى غىر فانىشدا كە بىرۇكە و چەمك و زاراوە كانى دىيارىكراون، ئە گەرى زۇرە كە نەرىتى ئەدەبىي دەر كەوئ. بەلام لەو شىئەرانەى كە سەبارەت بە ھەسفى دىيارە كۇمەلايەتى و سىروشتىيە كان، ھەست و سۇزى كەسنى، شىئەرى بۇئەبى، شىئەنگىزى، تەوسا و داشۇرىنە، بە ھۇى ئەوئەى پىئەندىي راستەوخۇيان ھەيە لە گەل فەرھەنگ و كۇمەلگا و ژىانى سەردەمى شاعىرەو و بابەتئىكى لەپىش دىيارىكراون، زۇرتر پالدا نەو بە خەيال و بىرى خودى شاعىر چاوەرەوان دە كرئ، بۇ نمونە شاعىر ئىتر ناتوانىت بۇ ھەسفى دىيارەبەكى سىروشتىيە ناوچەى كوردەواری لەو شىئە و ئامرازانەى كەلگ و ھەر بىر گىرئ كە شاعىرى فارس بۇ دىيارە كانى ناوچەى خۇى بە كارى بردوو؛ بۇيە لەم چەشەنە شىئەرانەدا داھىنەرىتىيە ھونەرى ئە گەرى زۇرترە كە خۇى بنوئىتت. سەبارەت بە چەند شىئەرىكى نالى گوتراو كە بابەتەكە يان زۇر ناسايى و بەردەست و كەم پايەخ بوو كە ھەك بابەتئى شىئەرى نەھاتوئەتە بەرچاوى شاعىرانى دىكە، ھەكوو ھەسفى حوجرەكەى خۇى و گوى دىرئەكەى (مەحمودزادە، ۱۳۹۹: ۳۶). لەم چەشەنە شىئەرانەدا، ھەر ھەك توئۇئەران ئامازەيان پىچ داو، گەرچى بابەتەكە بەرز و سەرنج راکىش نىيە، بەلام نالى ئەو بابەتە بىچ نرئەى كر دوو بە بەرزترىن شاكارى ئەدەبىي (سەرچاوەى پىشوو: ۳۷)

لە شىئەرى غىنايىدا كە تايىبەتە بە ئەوئەىن و ھەسفى يار، كاتئ سەرنجى بابەتەكان دەدەين تىئەگەيىن كە بەردەوام لە شىئەرى شاعىراندا لە گەل بابەتئى ھاوشىئەدا رۇوبەرۇو دەبىنەو، ھەكوو چۇئەتئىي ھەسفى ئەندامانى يار، دوورىي يار، پەژارەبى دلدار، تامەرزۇبى دلدار بۇ دىتن و گەيشتن بە دلئەر و ھتد؛ بۇيە روونە كە ئەم بابەتەنە ھەكوو نەرىتى ئەدەبىيەن لى ھاتوو. دووپاتكر دىنەوئەى ئەم بابەتەنە لە لاين شاعىرەو كاتئ لە بواری ھونەرىيەو، بايەخدار و سەرنج راکىش دەبىت كە تىوانىبىتئى بە وئە شىئەرىيەكى نوئەوئە دەر بىرپى. مەولەوى لەم دىرە شىئەرى خوارەوئەدا بۇ دەر بىرپىن و ئنا كرىنى بابەتئى دوورى لە يار و خەم و پەژارە و نەمانى سەبوورىي دلدار كە بابەتئىكى دووپاتەيە، نوئكارى ئەنجام داو و بە شوبھاندىنى سەبوورى بە كۇگايەك نەرىتىكى ئەدەبىي نوئ كر دۇتەو.

شەارەى گرپەى نارى مەھجورى كەردەن ھە غوبار كۇگاي سەبوورى

(مەولەوى، ۱۳۹۷: ۷۳)

شاعیری عیرفانیش وه کوو شاعیری غینایی به زۆری کاردانه وهی نهریته ئەدەببیه کانی تیدا به دی ده کریت و له شاعیری شاعیرانی عارفدا چه مک و زاراوه و مژارگه لیککی هاوشیوه دهرکه وتوووه، بۆ وینه چه مک و بیروکهی وه کوو یه کیه تیبی بوون، بهرامبه ریتیبه ئەوینی راسته قینه (= ئیلاهی) و مه جازی (= مرؤفانه یان زه وینی)، فنا فی الله، ... لهو بابه تانهن که له شاعیری شاعیراندا بهردهوام دهبینرین و دووپات بوونه ته وه؛ بهم پینه به پروونی له شاعیری شاعیرانیک وه کوو مه لا په ریشان، بیسارانی، مه وله وی، مه حوی، مه لای جزیری و ... دهرده که وی که ئەو که له بیروکه عیرفانیه هه له پیشه وه له نارادا بووه و بۆته بناغه ی چه مک و زاراوه و بابه ته عیرفانیه کانی شاعیری کلاسیکی کوردی؛ چونکه ئەگه بهم پرسیاره وه بیرو لی بکرته وه که پاشخانی ئەدەببیه ئەم بابه تانه و وینه شاعیرانیه له کوپیه وه بووه، ده بی پاشخانیککی بۆ دیاری بکری. زاراوه کان و چه مک و بابه ته عیرفانی و سو فیکه ریه کان که له شاعیری کلاسیکی کوردیدا دهرکه وتوون، دیسان به هیترتین به لگه ن بۆ سه لماندنێ ئەم بابه ته که شاعیری عیرفانی فارسی ئەزمونییک بووه له بهر دهستی شاعیرانی عارفی کورددا، بۆ نمونه که لک وه رگرتنی مه لای جزیری له وینه ی زه ریا وه کوو هیما بۆ ویتا کردنی بیروکه ی یه کیه تیبی بوون که له شاعیری عیرفانی فارسییه وه وهی رگرتوه:

یه که ده ریا تو بزانی قه نج! چه مەوج و چه حویاب د ئەسلدا کو حەمی ناڤه، چه ناڤ و چه جەمەد

(مه لای جزیری، ۱۳۹۳: ۲۵۲)

هه لبهت گه رچی شاعیری عیرفانی فارسی به پاشخانی شاعیری عیرفانی کوردی و به دهقی شاراوه ی ئەم چه شنه ئەدەبه له شاعیری کوردیدا داده نریت، به لام دیسان شاعیرانی کورد هه ندی جار له نیو چوارچۆیه ی دیاریکراوی بابه ته عیرفانییه کاندایه ستیان داوه ته نوێکاری و داهینه ریتیبه هونه ریه وه. جارچاریک بابه تیک له شاعیری عیرفانی کوردیدا به شیوه یه ک پیناسه کراوه و رای له سه ر دهرپراوه که جیاوازه له وهی له شاعیری فارسیدا بوونی هه یه، بۆ وینه چه مککی ئەوینی مه جازی به پینچه وانیه ی شاعیری فارسی، له شاعیری سهیدی دا بابه خی پی دراوه و ته نانهت هاندانه وه و بانگه وازیشی بۆ کراوه:

گو شم هه ر جه دهنگ وه شیبی ئی سازه ن وه شه ن سازی عه شق سه د که مه جازه ن ...
ته و فیتق جه لای حه ق، هه ر مه یۆ په ریش که س مه جاز تا سه ر نه مانۆ پیش
دامانی مه جاز، تو باوه ر وه ده ست چون هو شیارانی به حه قیقی مه ست

(سهیدی، ۱۹۷۱: ۱۰۲-۱۰۳)

ئەم شاعیری سهیدییه چه ندين زانیاریمان پی ده دا: ۱- کاتی که ده لێ ئەوینی مه جازی پر بابه خه، دیاره پیشتر بیروکه یه کی دیکه له نارادا بووه که نکۆلی کردوو له بابه خداریبه ئەم چه شنه ئەوینه و بیروکه که ی سهیدی له رینگای وتووێژی ره خنه گرانه وه له گه ل ئەو دا به ره هم هاتوو. ۲- به پی بابه ت و چه مکه کانی ئەم شاعیره ده سه لمیندریت که شاعیری عیرفانی کوردی درێژ ده وهی میرات و نهریتیکی تره که به پاشخان و بناغه ی ئەم چه شنه شاعیره له شاعیری کوردیدا ده ناسیندریت.

۴-۲- وینه شاعیریه کان

یه کینک له گرنگترین لایه نه کانی دهرکه وتنی نهریته ئەدەببیه کانی شاعیری فارسی له شاعیری کوردیدا وینه شاعیریه کانه؛ بۆیه بۆ تیگه یشتن له راده ی داهینه ریتیبه شاعیریک له نیو نهریتیکی ئەدەببیدا ده بی سه رنجی وینه شاعیریه کانی بدریت. له رینگای لیکدانه وهی وینه شاعیریه کانه وه ده توانین ئاستی داهینه ریتیبه هونه ری شاعیرانی کورد دیاری بکه یین. ئەگه شاعیریک له و وینه شاعیرانیه ی که لکی وه رگرتیبت که پیشتر به کار براوه و دووپاته بی، دیاره شوێنکه وتوو نهریته ئەدەببیه کان بووه؛ به لام ئەگه به جوړیک نوێکارییه کی له سه ر نهریته ئەدەببیه کان ئەنجام دایت، ئەوه پیشان ده دا هیزی خه یالی ئەو شاعیره چالاک و داهینه ر بووه، بۆ نمونه وه سفی بچوکی زار و باریکی که مه ری یار دوو وینه ی شاعیرین که بوونه ته نهریتیبه ئەدەببیه. وه فایی له م مۆتیفانه دا هه ولی داوه به جوړیک مه زمونیکی نوێ بخولقییبت که ئەمه ریک ده بیته داهینه ریتی نواندن له نیو نهریتیبه ئەدەببیدا:

وا عاشقی زار و که مه ری تو یه وه فایی له و نیوه وجوودیکه له بهینی دوو عه ده مدا

(وه فایی، ۱۹۷۸: ۱۰)

برىك لە خواستەنە كان ۋە لىكچواندەنە كان بە ھۆى ئەوھى كە بە بابەتلىكى دىيارىكراوھە گرىن دراۋن ۋە زۇرتەر لە گەل ئەو بابەتانە بە كار دەبرىن، خىزا تۆزى نەرىتى ئەدەبىيان لىج دەنىشىت؛ لە راستىدا لىكچواندەن ۋە خواستەن لە نىۋان ۋىنە شىئەرىيە كاندا ئەگەرى زۇرى ھەيە كە نەرىتە ئەدەبىيە كانىيان تىدا دەرىكەۋى. تەننەت شىۋە كانى نوپكردنەۋە لىكچواندەن، ۋە كوۋ خۇگىل كەردن، لىكچواندەننى شاراۋە ۋە سەرتر (پارسا، ۱۳۹۷: ۴۲)، دروستە لە زاتى خۇيدا بە بەراۋەرد لە گەل لىكچواندەن ئاساسىيە كە نوپكارى دىتە ئەژمار ۋە لايەنى نوپ بوۋنەۋە تىدايە، بەلام بوۋنى خۇدى بابەتە كە ھەر بەرھەمى نەرىتى ئەدەبىيە ۋە سەبارەت بەم نوپكارىيانە دەگوتىت كە شاعىر لە نىۋ نەرىتلىكى ئەدەبىدا داھىنەرىتىيى نواندوۋە. بەم پىيە شىۋە كانى نوپكردنەۋە لىكچواندەن تايىبەتە بە نەرىتە ئەدەبىيە كان ۋە خۇدى شاعىرىش تاگاي لىيە كە ئەم مۇتىفە يان ۋىنەيە بە كارى بردوۋە، پىشتەر بە كار براۋە؛ بۇيە ھەۋل دەدا نوپكردنەۋەيە كى تىدا ئەنجام بەدات. بە پىچەۋانەيى خواستەن ۋە لىكچواندەن، دركە لەبەر ئەوھى پىۋەندىيى راستەۋخۇي لە گەل زامانى ئاخاۋتنى رۇژانەۋە ھەيە ۋە بە بابەتلىكى دىيارىكراوھە سنووردار نەكراۋە، بەرھەلداترە ۋە ئەۋەندە ناكەۋىتە نىۋ نەرىتى ئەدەبىيەۋە؛ بۇيە ئەو دركانەي لە شىئەرى كلاسسىكى كوردىدا دەركەۋوتوۋن، زۇربەيان خۇمالىي كۆمەلگاي كوردەۋارىيە ۋە تەنبا تاكۋتەرا دەبىنەرىت كە لە شىئەرى فارسىيەۋە ۋەرگىرايىت:

لەسەرخۇ چوۋنە، شەيدا بوۋنە، قور پىۋانە، سوۋتانە ھەتا مردن، مەھبەت ئىشى زۆرە، رىزى لىج دەگرم

(مەھۋى، ۱۳۸۹: ۲۶۱)

دەستەم لە تاي زولفت دا، بەم بەلايە نەمزانى بۇچ دەمكوزى خۇ قوربان پردى قىيامەت نەپساۋە

(ۋەفايى، ۱۹۷۸: ۱۵۲)

خالىكى ھەرە گرىنگ ئەۋەيە كە بەدەھاتنى ۋىنە شىئەرىگەلىكى نوپ، بەتايىبەت لىكچواندەن ۋە خواستەن، پىۋەندىي بە نوپ بوۋنى بابەتەۋە ھەيە. لە رابردودا بە ھۆى ئەۋەي كە بابەتە شىئەرىيە كان سنووردار ۋە دىيارىكراۋ بوۋن ۋە بابەتتى نوپ بەدى نەدەھات، ۋىنە شىئەرىيى نوپش ئەۋەندە لە ئارادا نەبوۋە. خۇدى بابەتتى نوپكردنەۋە ۋىنە شىئەرىيە كان ئەم زانىيارىيە مان پى دەدا كە پانتايى بابەتتى لە شىئەرى كلاسسىكىدا چەندە سنووردار ۋە بەرتەسك بوۋە؛ ھەرۋەھا نىشان دەدات كە شاعىران لە نىۋ ئەم چوارچىۋە تەنگانەيەدا ھەۋلىيان داۋە داھىنەرىتىيى ۋە نوپكارى بخولقىنن؛ بۇيە ھەر چەشەنە گۇرانكارىيە ك كە لە ۋىنە شىئەرىيە كانى پىشۋودا بەدىيىت، بەم مەرجەي روۋى گۇرانكارىيە كە لە فراژۋىيىدا يىت، ۋە كوۋ لايەنلىك لە داھىنەرىتىيى چاۋى لىج دەكرى (پروانە: شىئەرىيە كەلىنى، ۱۳۸۷: ۷-۱۲). لەو شىئەرانەي بابەتە كە يان ۋەسفى دلبەر ۋە ئەۋىنە، ۋىنە شىئەرىيە كان تا رادەيە كى زۇر دوۋپاتەيە ۋە رەنگ ۋە بۇنى نەرىتى ئەدەبىيان پىۋە ديارە. لەم جۇرە شىئەرانەدا ۋىنە شىئەرىيە كان زۇر ۋە كوۋ يەكن ۋە لىك نىيكن. بەلام لە شىئەرى تەۋسيفىدا كە ديارەيە كى سۋشتى ۋەسفى دەكا، ئەو چاۋەروانىيەي لىج بەدى دەكرى كە ۋىنە گەلىكى نوپ ۋە داھىنەرانەيان تىدا دەرىكەۋى ۋە ۋىنە دوۋپاتەيە كان كە بەرھەمى نەرىتى ئەدەبىين، لە نىۋانىندا رەنگدانەۋەي نىيەت. ھەرۋەھا لەو شىئەرانەي كە سەبارەت بە ھەست ۋە سۆزى كەسىنىي شاعىرە، داھىنەرىتىيى ھونەرى لە ۋىنە شىئەرىيە كاندا بەرچاۋترە ۋە ئەگەرى دەركەۋتنى نەرىتە ئەدەبىيە كان زۇر لاۋازە؛ چۈنكە شاعىرى كورد لەم چەشەنە شىئەرانەدا بۇ ۋىنا كەردنى ھەست ۋە سۆزە كانى خۇي لە ۋىنە شىئەرىيە دوۋپاتە كان كەلگ ۋەرناگرى ۋە ۋىنەي شىئەرىيى نوپ بەرھەم دىت.

لە ۋىنە شىئەرىيە كاندا دەردەكەۋى كە شاعىر شىۋىكەۋوتوۋى نەرىتى ئەدەبى بوۋە يان ئەۋەي كە بۇ خولقاندنى ۋىنە كان داھىنەرىتىيى نواندوۋە. ئەگەر لە دياردە ناۋخۇيە كان كەلگى ۋەرگرتىت، ديارە داھىنەراۋى ھىزى خەيالى خۇى بوۋە، بۇ نمونە ئەگەر شاعىر لە لىكچواندەنلىكىدا بالاي دلبەرى بە سەرو يان عەرەسر شوبھاندىت، ئەۋە لە نەرىتى ئەدەبى يارمەتتىي ۋەرگرتوۋە، بەلام ئەگەر بە شىئەرى بەرزى تايىبەت بە ناۋچەي كوردەۋارى شوبھاندىتتى، بۇ نوپكارى ۋە داھىنەرىتىيى ئەۋ دەگەرىتەۋە، ۋە كوۋ ئەم ۋىنەيە كە ۋەلى دىۋانە بۇ ۋەسفى بالاي يار لە توۋلى نەي كەلگى ۋەرگرتوۋە كە ديارەيە كى ناۋچەيە ۋە بەم بۇنەۋە ۋىنە كە نوپ دەنوئىت:

ئەرى توۋلى نەي، ئەرى توۋلى نەي ئەرى نەۋنەمام بالا توۋلى نەي

(ۋەلى دىۋانە، ۱۳۸۵: ۸۱)

به هۆی ئەوەی که دەسفی جوانییەکانی یار لە شیعری کلاسیکدا، زۆریە هەرە زۆری وێنە شیعرییەکانی دووپاتەن، کاتی شاعیری ئێنەییەکی نوێ دەخولقێنێ، هەست و چێژێک بە خۆنەر دەدا که وا دەزانێ بۆ یە کەم جارە لە گەل وەها بابەتێکدا بەرەوپرۆ دەبێتەوه؛ بۆیە یە کێک لە لایەنە بەرچاوەکانی داھینەریتیی شاعیری کلاسیکی کوردی ئەوەیە که لە دیاردەگەلێک کەلکی وەرگرتووە نموونەیان لە شیعری فارسیدا نابینرێت.

۳-۴- وشە، کۆوشە و زاراوەکان

لێکدانەوهی وشە، کۆوشە و زاراوەکان لایەنێکی دیکەییە که دەتوانی یارمەتیدەر بێت هەم بۆ دیاری کردنی پاشخانی شیعری کلاسیکی کوردی، هەمیش بۆ تێگەشتن لە چۆنیەتیی داھینەریتی و نوێکاریی شاعیرانی کلاسیکی کورد. بە سەرنجدان بە زاراوە و وشەکان ئەم پرسیارەمان بۆ پیشدەیت که ئایا بەرھەمی بێر و خەیاڵی ڕەسەنی خودی شاعیران بوو یان لە سەرچاوەییەکی ترەوه لە گەلێدا ڕووبەرۆو بوونەتەوه. ئەو زاراوە و وشە و کۆوشانەیی که عەرەبی یان فارسی و لە شیعری کلاسیکی کوردیدا دەرکەوتوون، تەنیا لە ڕێگای ناسنایەتی و خۆبێنەوهی شیعری فارسییەوه بوو که کەوتوونەتە سەر زاری شاعیرانی کورد و ئەوانیش بۆ بەرھەمھێنانی چەمک و گوزارە بە کاریان بردوون. دیارە که ئەم زاراوە و کۆوشانە بێجگە لە وێژەیی فارسی، لە سەرچاوەییەکی ترەوه نەھاتوونەتە نیو شیعری کوردییەوه؛ بۆیە غەمزە، سەرووی ڕەوان، پیاڵەیی چاوی مەست، ئەژدەھای زولف، ساقی، تیری موزگان و ... بەشێکن لەو وشە و کۆوشانەیی که وەکوو نەرتی ئەدەبییان لێ ھاتوو و ڕوونە که داھینەرۆی خودی شاعیرانی کلاسیکی کورد نین و وەکوو بەلگە پێشان دەدەن که پێشتریش لە دنیای شیعردا بە کار براون. جا ئەوەی گزنگ و شیای تیرامانە و بۆ داھینەریتی شاعیرانی کورد دەگەرێتەوه، ئەوەیە که ئەم زاراوە و وشانە تەنیا نامرازیێک لەبەر دەستی ئەواندا بوو تا کوو شیعری پێ بەننەوه؛ لەم ڕووەوه ھەرچەند ھەندێ لە وشە و زاراوەکانی دێرە شیعردا لە نەرتی ئەدەبییەکانەوه وەرگیراوه، بەلام گوزارەیی شیعردا بەرھەمی ھزر و خەیاڵی خودی شاعیران بوو، بۆ وێنە زاراوەکانی ئەم دێرە شیعردا خوارو، ھەموویان پێشتر لە نیو ئەدەبی عیرفانیدا باو بوون و لە سەردەمانێکیشدا که عیرفان تووشی وەستاوی ھاتبوو، بوونە نەرتی ئەدەبی. نالی بۆ دەرپرینی مەبەستە کەیی خۆی (= شانازی بە خۆی) ئەم زاراوانەیی لە گەل یە کدا جی خستوو و گوزارەییەکی پێ دروست کردوون:

زاھیر و باتین، لە سەر لەو جی حەقیقەت یا مەجاز
 ناشنای سیرپێ قەلەم بێ، غەیری نالی کەس نەما
 (نالی، ۱۳۸۹: ۱۲۸)

رەنگە سەبارەت بە زاراوە و وشە عیرفانییەکان بگوترێت پاشخانە کەیان بۆ ڕێبازە سۆفیگەرییەکانی نیو کۆمەلگای کوردەواری دەگەرێتەوه و شاعیرانی ئێمە لەم ڕێگایەوه بوو ناسنایەتیان دەستەبەر کردوو. ئەم ئەگەرە زۆر لاوازە؛ چونکە ماوەییەکی درێژ داخەیانێت تا کوو چەمک و زاراوە عیرفانییەکان ببنە بابەتی شیعری و لە نیو خەیاڵی شاعیرانەدا جی بکەون. کاتی بێر لە ناستەبەزویی شیعری عیرفانیی کوردی دەکەینەوه و سەرنجی چەمک و زاراوە عیرفانییەکان دەدەین که چۆن بوونەتە نامرازی شیعری و ھەوێنی خەیاڵی شاعیرانە، دەگەیینە ئەو ئەنجامە که زاراوە و کۆوشە عیرفانییەکانیش لە شیعری عیرفانیی فارسییەوه ھاتوونەتە نیو شیعری کوردییەوه.

۵- بارودۆخی شیعری کلاسیکی کوردی بە پێی نەرتی ئەدەبی و داھینەریتی ھونەراییەوه

ئەگەر بە پێی ئەم دوو پێوەرە جوانی ناسانەیی رەخنەیی شیعری، واتە نەرتی ئەدەبی و داھینەریتی ھونەری، بارودۆخی شیعری کلاسیکی کوردی ھەلسەنگیندەریت، دەرئەنجامی لێکدانەوه که بە چ شیوازیێک دەبێت و شیعری کلاسیکی کوردی لە چ ناستیکدا خۆی دەنوێنێت؟ بە پێی نەرتی ئەدەبی و داھینەریتی ھونەری لە شیعری کلاسیکی کوردیدا ئەم چەند ھالەتە بەدی دەکرێت:

۱-۵- خولقاندنی مەزمونی نوێ و نوێکاری لە وێنە شیعرییەکاندا

یە کێک لە لایەنە بەرچاوەکانی داھینەریتی ھونەری لە شیعری کلاسیکدا ئەوەیە که شاعیر نەرتی ئەدەبییەکانی کردبێتە ھەوێنی خەیاڵ و تیرامانی خۆی و لەو بابەت و وێنە شیعرییانەیی بوونەتە نەرتی ئەدەبی، مەزمونیکی نوێ بخولقێنێت، بۆ نموونە مۆتییی «ئەگریجەیی یار لە دەوری ملیدا» که بۆتە نەرتیکی ئەدەبی، بە شیوەی وێنە شیعریگەلێک وەکوو لێکچواندنی ئەگریجە بە مار یان ئەژدەھا وێنا کراوه که وێنەییەکی کۆنە لە شیعردا. شاعیران کاتی ئەم مۆتیی و وێنە شیعرییان بە کار بردوو، زۆر جار ھەوێیان داوه نوێکارییە ک ئەنجام بەن، وەکوو سالم که مەزمونیکی نوێی پێ خولقاندوو و بۆ داخوایی خۆی بە کاری بردوو:

چ حاصل ئەزەھەي زولفت بە دايم ۋەقى گەردن بى
كەرم كە با ئەمانەت يەك شەوى تەوقى مىلى من بى
(سال، ۲۰۱۵: ۹۷۹)

مەلەي جىزىش ھەر ئەم مۇتەفەي پۈھند داۋە بە بابەتتىكى ترەۋە و مەزمونىكى دىكەي پى ساز كەردوۋە كە نۆيە:
ھەر دوو ئىلانن تە دى من تەوقى گەردن كر مودام
دا مە ھەر بىتن تەبەسسوم ۋەك گولا زەحكاكى رۈۈح
(مەلەي جىزى، ۱۳۹۳: ۲۲۴)

نالىش ھەر ئەم نەرىتە ئەدەبىيەي بۇ مەبەستىكى تر بە كار بردوۋە و وئەنە و مەزمونىكى نۆيى دروست كەردوۋە:
بىدە بە دلم، شىفتە بۇ شىفتە چاكە
بىخە مەلم، ئەو قەيدە بە دىۋانە رەۋايە
(نالى، ۱۳۸۹: ۵۶۹)

ئەگەر ۋەكۈۋ ئەم نمونەيە مۇتەف و وئەنە شىعەرىيە كانى دىكەي شىعەرى كلاسسىكى كوردى كە بوونەتە نەرىتى ئەدەبىي، لە شىعەرى شاعىراندا بەراۋرد بگەين و لىكىيان بەدەينەۋە، بۇمان بەروونى دەرەكەۋى كە تا چ رادەيەك نەرىتە ئەدەبىيەكان لە گەراندە بوونە و شاعىرانىش چۆن لە نىۋ ئەم نەرىتانەدا داھىنەرىتىيەيان نواندوۋە؛ چونكە مەبەست لە داھىنەرىتىيە ھونەرى لە نەرىتى ئەدەبىدا ھەر ئەمەيە كە شاعىر لە نىۋ ئەو ئاسۋ و سنوۋرە دىيارىكراۋەي كە نەرىتى ئەدەبىي پىكى ھىنناۋە، داھىنەرىتىيە بنوئىنى. جارجارنىكىش شاعىرى كورد بابەتتىك و نەرىتىكى لە شىعەرى فارسىيەۋە ۋەرگرتوۋە و بە شىۋەي خۇمالى كەردنەۋە، نوپكارىي تىدا ئەنجام داۋە. لەم دۇخەدا بۇ خۇمالى كەردنەۋەي نەرىتە ئەدەبىيەكە لە دىياردەي فەرھەنگى، سروسشى و كۆمەلەيەتتىي كۆمەلگەي كوردەۋارى كەلكى ۋەرگرتوۋە، ۋەكۈۋ ئەم دىرەشەيەرە كە شاعىر ھاتوۋە بەپىچەۋانەي نەرىتى ئەدەبىي كە لە زۆرەي كاتە كاندا ئەگرىجە شوبھىندراۋە بە سومبول، لە بەرەزا بۇ خۇمالى كەردنەۋەي وئەنە شىعەرىيەكەي خۆي كەلكى ۋەرگرتوۋە كە ئەم رەۋتە رىك رەھەندىكە لە داھىنەرىتىيە ھونەرى:

ۋەك دۈرر و عەقىق نەقىشە دەندان و لەبى ئالت
مىسلى بەرەزا پەخشە ئەگرىجە لە سەر خالت
(سال، ۲۰۱۵: ۱۹۸)

لەم رۈۋەۋە دەتوانىن بلىن مەزمون سەزى و بەكارھىنەي توخمە سروسشىيەكان و دىياردە كانى كۆمەلگەي كوردەۋارى بۇ نوپكارىيەۋە و خۇمالى كەردنەۋەي وئەنە شىعەرىيەكان لە گرنگىرەن لايەنە كانى داھىنەرىتىيە ھونەرى لە شىعەرى كلاسسىكى كوردىدايە.

۵-۲- داھىنەرىتىيە بابەت و وئەنەيەكى بە تەۋارى نۆي

مەبەست ئەو شىعەرانەيە كە مۇتەف و وئەنەكەيان لە نەرىتە ئەدەبىيەكانەۋە ۋەرنەگىراۋە و داھىنەرىتىيە خەيال و ھزرى خۇدى شاعىر بىت، ۋەكۈۋ شىنگىرى، شىعەرى بۇنەبى، ۋەسفى دىياردە سروسشىيە ناۋچەيەكان، بابەتە كۆمەلەيەتتىيەكان كە پۈھندىيان بە ھەلومەرجىكى تايبەتەۋە ھەيە. بابەتى ئەم چەشەنە شىعەرانە گەرچى لە شىعەرى نەتەۋەكەي تىرىشدا بوونى ھەيە، بەلام چىيەتتىيە بابەتەكە بە جۆرىكە كە لە ۋىژەي ھەر نەتەۋەيەك و تەنەنەت لە شىعەرى ھەر شاعىرنىكىشدا بە شىۋەيەكى جىۋاۋز دەرەكەۋى؛ بۇيە لە نىۋ ئەم بابەتانەدا ئەگەرى زۆر لاۋازە كە شىتەك بىتتە نەرىتىكى ئەدەبىي، واتە نەرىتى ئەدەبىي لەم شىعەرانە دروست نايىت. بۇ وئەنە بابەتى ئەم شىعەرى خواروۋە لە نەرىتە ئەدەبىيەكانەۋە ۋەرنەگىراۋە و بەرھەمى ئەزمون يان بىنراۋەكەي خۇدى شاعىر بوۋە:

بىرى و فەقىرى و كەسەفى، ھەر سى
نەبۇ ۋە ھىجرانبارى ھىچ كەسەي
(مەۋلەۋى، ۱۳۹۷: ۱۴۴)

ئەو شىعەرانەيە بابەتەكەيان سەبارەت بە بەسەرھات و ئەزمونەكانى خۇدى شاعىرە و بارودۇخى ژيانى ئەو وئەنە دەكەن، ھەست و سۆز و وئەنەكانى نىۋ شىعەرىكە نۆيە و وشەكان و وئەنە شىعەرىيەكانى تا رادەيەكى زۆر خۇمالىن؛ لانىكەم زۆر ئەستەمە نمونەيان لە شىعەرى فارسىدا بەدى بگىرت. لەم چەشەنە شىعەرانەدا ئىتر دەرەكەۋتنى نەرىتە ئەدەبىيەكان چاۋەرۋان ناكى:

کەم کەم ئیستە کەم خوێناو ئەکا شەست
 لافاوی کووچەیی جەستەیی زوخالی
 لە دوو پلوسکەیی چاوی شۆراوگەیی بەست
 ھەرگاری ھەستی ھەرچی بوو، مالی
 (سەرچاوەی پێشوو: ۱۶۶)

لە وەلامی ئەم پرسیارە کە بۆچی شیعری مەولەوی لە نێو شاعیرانی وێژەیی گۆرانیدا جیاواز و سەرتر دەنۆتێت؟ دێتوانین بڵێین ھۆکارە کەم ئەوێبە لاسایی کردنەو لە نەریتە ئەدەبیبە کانی تیدا نییە و پالی داوێتە بیر و ھزری خۆیەو و رادەیی داھینەریتیی ھونەری لە شیعەرەکانیدا بەرچاوترە. مەولەوی زۆرتر لە ھەر شاعیرێکی تر لە وێنە شیعرییەکانیدا لە دیاردە سروشتی و کۆمەلایەتی و فەرھەنگییە کانی کۆمەلگای کوردەواری کەلکی وەرگرتووە.

کۆزی سۆچیاوی دەروونی پڕ دەرد
 مالانی شادیم یە کەسەر قران کەرد
 (سەرچاوەی پێشوو: ۴۶۶)

کاتی شاعیر ژیاوی کۆمەلگاکەیی دەکاتە ھەوینی خەیاالی شاعیرانەیی خۆی و لە دیاردە خۆمالییەکان بۆ دەربەرینی مەبەستەکان و خولقاندنی وێنە شیعرییەکانی کەلک وەردەگری، شیعەرە کەم لە ھەموو رەھەندیکەو نوێ دەنۆتێت و لە شیعەرە کەیدا ئیتر نەریتی ئەدەبی دەرناکەوێت.

۵-۳- دووپات کردنەووی بیج ئالوگۆری نەریتیکی ئەدەبی

وا نییە کە ھەموو شیعەرەکانی شاعیرانی کلاسیکی کورد داھینراوی ھیزی خەیاالی و بییری خۆدی ئەوان بووێت و بە داھینەرانە و نوێ داھینرین، بەلکۆو ھەندێ جاریش نەریتی ئەدەبی بەبی نوێکارییە ک لە شیعری شاعیراندا دووپات بۆتەو و دەرکەوتووە، وەکوو ئەم دێرە شیعری خوارووە کە وێنە شیعرییەکانی دووپاتبوونەووی دەقاودەقی نەریتی ئەدەبییە:

ئەری غونچە دەم، ئەری غونچە دەم
 ئەری لەب عەقیق، پەری غونچە دەم
 (رەنجووری، ۱۹۸۳: ۸۴)

ئەووی کە وشە گەلێک وەکوو «لەعل» و «عەقیق» کە بۆ ویناکردنی سووری زاری یار بەکار براو، لە کۆیەو ھاتوونەتە نێو شیعری شاعیرانەو، بۆ نەریتی ئەدەبی دەگەرێتەو. ئەم چەشنە دووپاتبوونەووی نەریتی ئەدەبییە زۆرتر لەو شیعەرە ئەویندارانەدا دەبینرێت کە شاعیر وەسفی یار و باسی ئەوینی خۆی بەرامبەر بە ئەو دەکات. لەم ھالەتەدا ھەست و سۆزی نێو شیعەرە کە ئەوێندە بۆ بەسەرھات و ئەزمونی خۆدی شاعیر ناگەرێتەو؛ ھەلبەت دیسان ئە گەری ئەوێشی ھەییە کە نەریتە ئەدەبییەکان بووێتە زمانیک بۆ شاعیر کە بەو زمانە ھەستەکانی خۆی دەربەری. لە وێژەیی گۆرانیدا بە ھۆی تایبەتمەندییە زمانییەکان و کیشە برگییە کەییەو لایەنی داھینەریتیی ھونەری بەرچاوترە لە نەریتی ئەدەبی، واتە بەپی ئەم ھۆیانە رەنگ و بۆنی نەریتە ئەدەبییەکان کال دەنۆندرێت؛ چونکە کیشە کە بەرگییە و جیاوازی لە کیشی عەرووزی (سەجادی، ۱۳۹۵: ۱۳۴)، شاعیر زۆرەمل دەکات نەریتە ئەدەبییەکانیش بە پیکھاتەییە کێ ترەو دابریژێت. لەم دێرە شیعری خوارووە شوپھاندنی خەیاالی یار بە نەشتەر و بریندارکردنی دلێ دلدار بە ھۆی دووپاتبوونەووی لە شیعردا بۆتە نەریتیکی ئەدەبی؛ بەلام لەبەر کیشی شیعەرە کە و لایەنی زمانییە کە ئەم نەریتە ئەوێندە ناییتە بەرچاوی.

خەیاالی چون نەشتەر دل مەکاوێ
 دل جە دیدم سەیل زووخ مەتاوێ
 (بیسارانی، ۱۳۷۵: ۱۰۹)

بەپێچەوانەیی شیعری گۆرانی، لە شیعری ناوێندی و سەرودا بە ھۆی کیشی عەرووزی و زۆریی وشە فارسی و عەرەبییەکانەو نەریتە ئەدەبییەکان بەرچاوتر و ھەستەیی کراوترن.

۶- نه‌نجام

له ده‌رته‌نجامی ئەم توژیینه‌وه‌یه‌دا دهرکه‌وت که لایه‌نه جۆربه‌جۆره‌کانی شیعری کلاسیکی کوردی وه‌کوو وینه شیعرییه‌کان، بابه‌ته‌کان، زاراو‌کان و چه‌مکه‌کان له بنه‌رته‌دا هه‌موویان داهینه‌راوی بییر و خه‌یالی خودی شاعیرانی کورد نه‌بووه و سه‌رچاو‌ه‌که‌بیان بۆ شیعری کلاسیکی فارسی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که به پاشخانی شیعری و ده‌قی شاره‌وی شیعری کلاسیکی کوردی دپته‌ ئەژمار. ئەزموونی شیعری کلاسیکی فارسی به‌ستینیکی یاریده‌ر بووه بۆ شاعیرانی کلاسیکی کورد تا‌کوو له‌و رینگایه‌وه سه‌بارته به ناسۆکانی شاعر ناشنایه‌تی ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن و له نیو بازنه‌ی ئەو ناسۆیانه‌دا ده‌ست بدنه هۆنینه‌وه‌ی داهینه‌رانه‌ی شاعر. نهریته ئەده‌بییه‌کانی شیعری کلاسیکی فارسی هاتونه‌ته‌ نیو شیعری کلاسیکی کوردییه‌وه، به‌لام نه‌ک به شیوه‌ی دووپات‌کردنه‌وه‌ی ده‌قاوده‌ق، به‌لکوو به‌م شیوه‌یه که شاعیرانی کورد زۆر جار له نیو چوارچۆیه‌ی ئەو نهریتانه داهینه‌ریتی‌یان نواندووه و بۆ نوێکاری له وینه شیعرییه‌کاندا له دیارده‌ سروشتی و فره‌هه‌نگییه‌کانی کۆمه‌لگای خۆیان که‌لکیان وه‌رگرتووه؛ له راستیدا نهریته ئەده‌بییه‌کان وه‌ک پاژگه‌لیکی پرژوبلاو بووه که شاعیرانی کلاسیکی کورد به خسته‌پالایه‌کی ئەو پاژانه، شتیکی نوییان خولقاندووه. ره‌نگدانه‌وه‌ی نهریته ئەده‌بییه‌کان و داهینه‌ریتی‌یان نواندنی شاعیرانی کلاسیک له نیو ئەم نهریتانه، دیارده‌یه‌کی هاوبه‌ش و گشتگیره له هه‌ر سه‌ج به‌شی شیعری گۆرانی، شیعری کوردیی سه‌روو و شیعری کوردیی ناوه‌ندیدا و له شیعری شاعیراندا که‌م تا زۆر ده‌بینریت.

سرچاوه‌کان

کوردی:

- بیسارانی، مه‌لا مسته‌فا. (۱۳۷۵). *دیوانی بیسارانی*. لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی حه‌کیم مه‌لا سألح. سنه: گۆران. پارسا، سه‌ید ته‌حمه‌د. (۱۳۹۷). *روونیژی له ئه‌ده‌بی کوردیدا*. سنه: نالی.
- جزیری، مه‌لا ته‌حمه‌د کورپی محه‌مه‌د. (۱۳۹۳). *دیوانی مه‌لامی جزیری*. شهرجی هه‌ژار. پیداجوونه‌وه‌ی ماجد مه‌ردوخ پۆحانی. تاران: په‌خشانگای پانیز.
- خانی، ته‌حمه‌د. (۲۰۰۵). *مهم و زین*. به‌ره‌هه‌فکر: ته‌حسین ئیبراهیم دۆسکی. هه‌ولێر: چاپخانه وه‌زاره‌تا په‌روه‌ردی.
- رهنجووری، عومه‌ر زه‌نگه‌نه. (۱۹۸۳). *دیوانی شیعر*. لیکۆلینه‌وه‌ی محه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی. به‌غا: نا‌فاقی غه‌ریبه.
- سالم، عه‌بدولپه‌رحمان به‌گی ساجیق‌قران. (۲۰۱۵). *دیوانی سالم (دوو به‌رگی)*. ساغکردنه‌وه و لیکدانه‌وه: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پرپس، فاتیح مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم و محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم. سلیمانی: بنکه‌ی ژین.
- سه‌جادی، به‌ختیار. (۱۳۹۵). «شێوازناسیی وێژهی گۆرانی: تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کان». *پژوهشنامه ادبیات کردی*. سال دوم، شماره ۲. صص: ۱۲۵-۱۴۸.
- (۱۳۸۹). «مێژوونووسی ئه‌ده‌بی له ئه‌ده‌بی کوردیدا». *کۆمه‌له‌ وتاری په‌که‌مین کۆری نینونه‌وه‌یی ئه‌ده‌بی کوردی*. زانستگای کوردستان. سه‌یدی، محه‌مه‌د سلیمان. (۱۹۷۱). *دیوانی سه‌یدی*. کۆکردنه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی محه‌مه‌د ئه‌مین کاردۆخی. سلیمانی: کامه‌رانی.
- کاکه‌ی فه‌لاح، حه‌مه‌ حه‌مه‌ته‌مین قادر. (۱۳۹۷). *کاروانی شیعر نوێی کوردی*. سنه: بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان. مه‌حمودزاده، ره‌هه‌ر. (۱۳۹۹). *نا‌فاقی شیعر نالی*. سنه: مادیار.
- مه‌حوی، مه‌لا موحه‌مه‌دی کورپی مه‌لا عوسمانی بالخی. (۱۳۸۹). *دیوانی مه‌حوی*. لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پرپس و موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم. چاپی شه‌شم. سنه: بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان.
- مه‌وله‌وی، عه‌بدورپه‌حیمی کورپی مه‌لا سه‌عید. (۱۳۹۷). *دیوانی مه‌وله‌وی*. لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پرپس. چاپی چواره‌م. سنه: بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان.
- نالی، مه‌لا خدر ته‌حمه‌دی شاره‌یسی. (۱۳۸۹). *دیوانی نالی*. لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پرپس و فاتیح عه‌بدولکه‌ریم. چاپی هه‌وته‌م. سنه: بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان.
- وه‌فایی، میرزا عه‌بدورپه‌حیمی سابلاخی. (۱۹۷۸). *دیوانی وه‌فایی*. لیکۆلینه‌وه‌ی محه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی. به‌غا: کۆری زانیاری کورد. وه‌لی دیوانه، په‌زا. (۱۳۸۵). *دیوانی وه‌لی دیوانه*. وه‌رگێراوی رازی. سنه: بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان.

فارسی:

- آلن، گراهام. (۱۳۸۰). *بینامتنیت*. ترجمه پیام یزدانجو. تهران: نشر مرکز.
- احمدی، سعید. (۱۳۹۵). *تجلی اشعار حافظ در ادبیات کردی*. تهران: سخنوران.
- پارسا، سید احمد. (۱۳۸۸). *تأثیرپذیری شاعران کرد ایران و عراق از حافظ شیرازی*. تهران: مؤسسه تألیف، ترجمه و نشر آثار هنری متن.
- جوانمردی، مصطفی و طارق یاراحمدی. (۱۳۹۴). «تأثیرپذیری محوی کرد از اشعار فارسی و عربی سعدی شیرازی». *هشتمین همایش ملی پژوهش‌های زبان و ادبیات فارسی*. صص: ۵۷۷-۵۹۴.
- حافظ، شمس‌الدین محمد. (۱۳۶۲). *دیوان حافظ*. تصحیح پرویز ناتل‌خانلری. چاپ دوم. تهران: خوارزمی.

دشتی، هادی. (۱۳۹۷). نمود سنت‌های ادبی فارسی در دیوان وفایی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه کردستان. استاد راهنما: نجم‌الدین جباری.

شفیعی کدکنی، محمدرضا. (۱۳۸۷). «تکامل یک تصویر». مجله زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خوارزمی. سال ۱۶، شماره ۶۰. صص: ۷-۱۲. شمس، اسماعیل. (۱۳۹۲). «حافظ در ادبیات کردی». کتاب حافظ (زندگی و اندیشه). به اهتمام اصغر دادبه. تهران: مرکز دایره‌المعارف بزرگ اسلامی.

مسبوق، سید مهدی. (۱۳۹۲). «روابط بینامتنی قرآن با خطبه‌های نهج‌البلاغه». تحقیقات علوم قرآن و حدیث. سال دهم، شماره ۲. صص: ۲۰۵-۲۲۴.

نامورمطلق، بهمن. (۱۳۹۰). درآمدی بر بینامتنیت. نظریه‌ها و کاربردها. تهران: سخن.

_____. (۱۳۸۶). «ترامتنیت مطالعه روابط یک متن با دیگر متن‌ها». پژوهشنامه علوم انسانی. شماره ۵۶. صص ۸۳-۹۸.